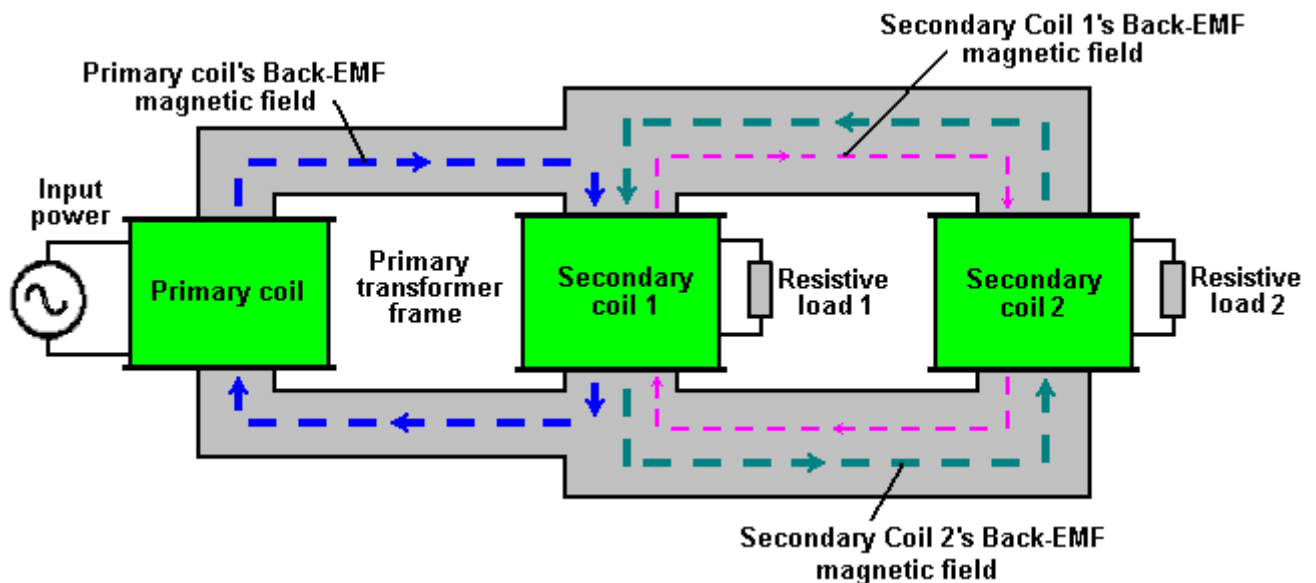

Bi-toroidní transformátor Thane C. Heinse

Thane vyvinul, otestoval a nechal si patentovat uspořádání transformátoru, kde výstupní výkon jeho prototypu je třicetkrát vyšší než vstupní výkon. Dosáhl toho pomocí transformátorového jádra ve tvaru osmičky, složeného ze dvou toroidních jader. Jeho kanadský patent CA2594905 nese název "Bi-Toroid Transformer" a je datován 18. ledna 2009. V resumé se píše: Transformátor se skládá z jedné primární cívky a dvou sekundárních cívek. Dvě sekundární cívky jsou navinuty na sekundárním toroidním jádře, které je zkonstruováno tak, aby mělo menší magnetický odpor než primární toroidní jádro v celém pracovním rozsahu transformátoru. Takže, když sekundární cívka transformátoru dodává proud do zátěže, magnetickému toku sekundární cívky není dovoleno téct do primární cívky v důsledku vyššího magnetického odporu magnetické cesty. Místo toho magnetický tok sekundární cívky následuje cestu nejmenšího magnetického odporu do sousední sekundární cívky.

Všimněte si v následujícím obrázku, že průřez jádra v sekundární části transformátoru je mnohem větší než průřez jádra na primární straně transformátoru na levé straně. Větší průřez jádra poskytuje nižší magnetický odpor nebo „reluktanci“, jak se to technicky nazývá. To vypadá jako nepodstatný detail, ale ve skutečnosti je to velmi důležité, jak se ukáže dále.

V konvenčním transformátoru proud tekoucí primárním vinutím indukuje napětí ve vinutí sekundární cívky. Když je k sekundární cívce připojen zatěžovací odpor, proud tekoucí sekundární cívkou vyvolá magnetický tok, který působí proti magnetickému toku primární cívky, což má za následek zvýšení odběru proudu primární cívkou.

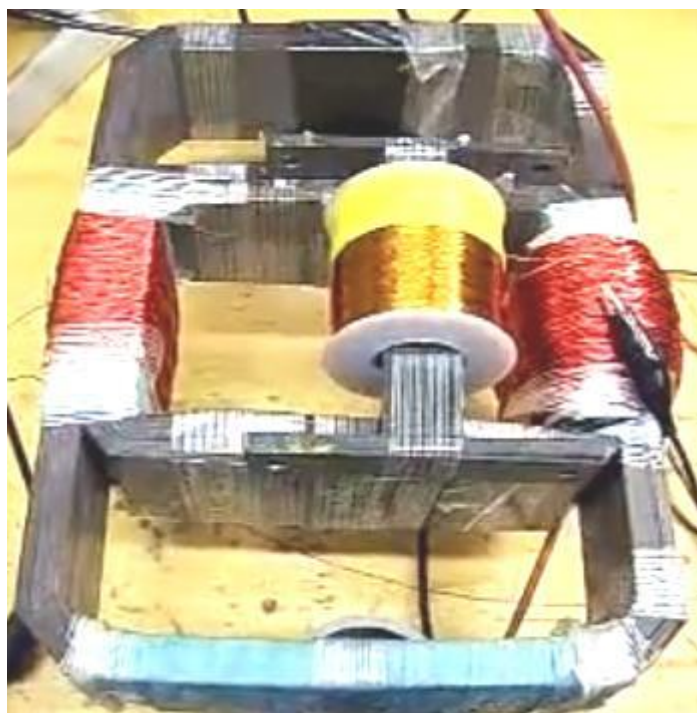
V tomto transformátoru je sekundární magnetický tok odkloněn díky většímu průřezu jádra, jež klade mnohem nižší odpor magnetickému toku, do druhé sekundární cívky, jak ukazuje obrázek výše, což má za následek masivní zvýšení účinnosti.

V dokumentu patentu Thane uvádí výsledky testů prototypu, jež najdete v následující tabulce:

Cívka	Odpor cívky	Odpor zátěže	Příkon cívky	Výkon na zátěži
Primární	2,5Ω	-	0,29W	-
Sekundární 1	2,9Ω	180Ω	0,18W	11,25W
Sekundární 2	2,5Ω	1Ω	0,06W	0,02W

Příkon byl 0,29W a celkový výkon – včetně příkonu sekundárních cívek – byl 11,51W, což dává COP = 39,69. Ačkoli to dokumet přímo neříká, primární cívka by měla být provozována v rezonančním režimu.

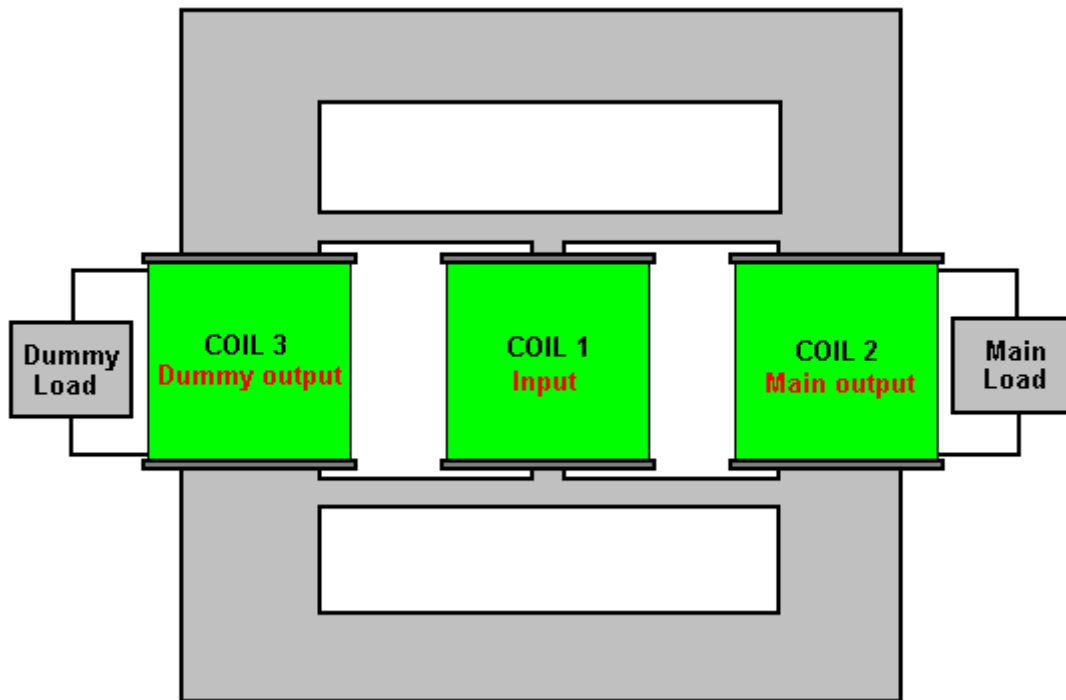
Další variantou tohoto vynálezu je připojení vnějšího toroidu k existujícímu uspořádání se dvěma toroidy, jak ukazuje obrázek níže:

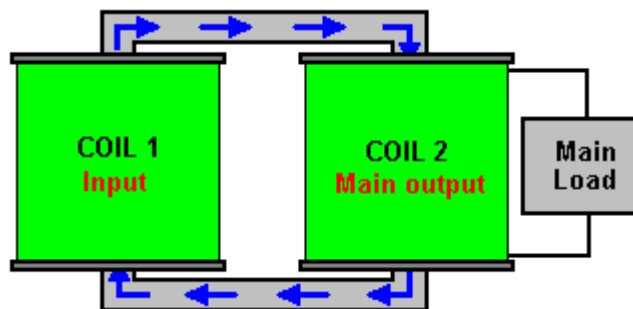
Tento prototyp, jak můžete vidět, je velmi jednoduché konstrukce, a přesto při příkonu 106,9mW dává na výstupu 403,3mW, což je 3,77-krát víc.

To je něco, co by mělo být pečlivě uváženo. Konvenční věda říká, že „neexistuje žádná taková věc jako jídlo zadarmo“ a z každého transformátoru dostanete méně elektrického výkonu, než do něho vložíte. No, tahle jednoduše vypadající konstrukce demonstruje, že to není ten případ, což ukazuje, že některá dogmatická tvrzení dnešních vědců jsou zcela chybná.

Tato verze Thaneho transformátoru vypadá takto:

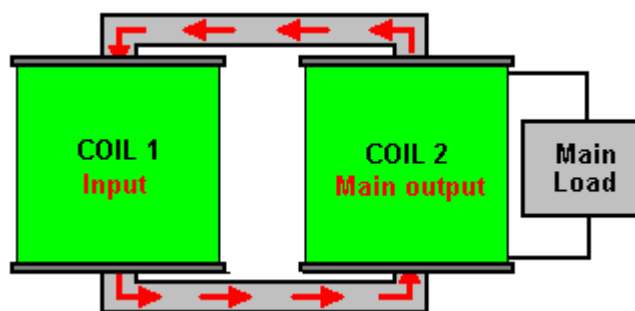

Tento transformátor složený z běžně dostupných dílů (off-the-shelf) pracuje následovně:

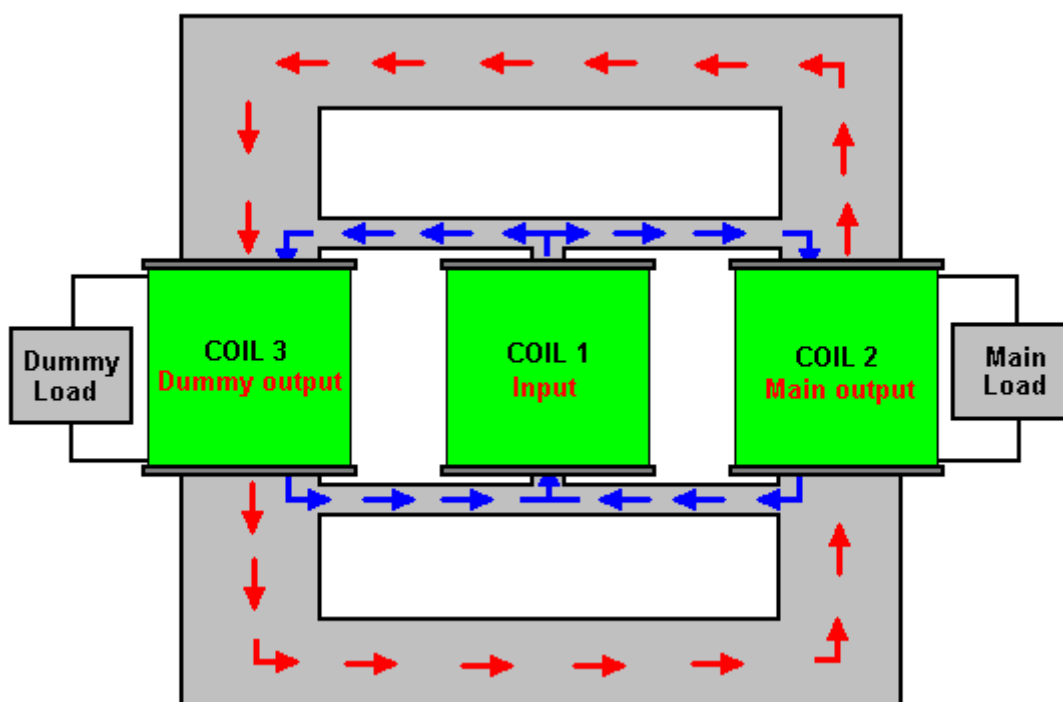
Když je do cívky 1 (zvané „primární vinutí“) přiveden napěťový impuls, vytvoří se magnetická vlna, která se šíří jádrem neboli „jhem“ transformátoru, projde cívkou 2 (nazývanou „sekundární vinutí“) a zpátky do cívky 1, jak ukazují modré šipky. Tento magnetický impuls generuje elektrický výstup v cívce 2, tekoucí skrze elektrickou zátěž (osvětlení, vytábění, nabíjení, video nebo cokoliv) a poskytuje potřebný výkon.

To je všechno hezké, ale háček je v tom, že impuls v cívce 2 také generuje magnetický impuls, který naneštěstí působí proti magnetickému poli cívky 1 a způsobí to, že do cívky 1 musíme dodat vyšší výkon, abychom překonali tento zpětný magnetický tok:

To je příčinou toho, že dnešní vědečtí „experti“ říkají, že elektrická účinnost transformátoru bude vždy nižší než 100%.

Thane překonal toto omezení pomocí jednoduché a elegantní techniky, jež spočívá v odklonění tohoto zpětného magnetického impulsu na další magnetickou cestu s nižším odporem magnetickému toku. Cesta je upravena tak, že cívka 1 musí posílat magnetický tok jhem tak, jako dříve, ale zpětný impuls zvolí mnohem snazší cestu, která nemá vůbec žádný vliv na cívku 1. Toto zvýší účinnost nad hranici 100% a 2300% bylo dosaženo zcela snadno (COP=23). Přídavná cesta vypadá takto:

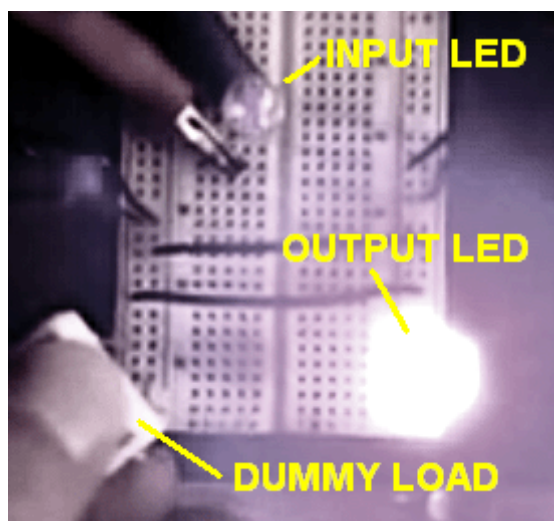

Na tomto obrázku nejsou zobrazeny reverzní impulzy z cívky 3. Ty sledují snazší vnější cestu, vzdorující nechtěnému zpětnému pulzu z cívky 2. Celkový efekt je ten, že z hlediska cívky 1 otravný zpětný impuls z cívky 2 náhle zmizel, což cívce 1 umožňuje dělat svou práci - poskytovat magnetickou energii bez jakýchkoli překážek.

Na [YouTube](#) Thane ukazuje video, kde zkonstruoval svůj bi-toroidní transformátor ze tří obyčejných toroidů, jež drží pohromadě pomocí pásků na kabely.

Thane potom pokračuje předváděním výkonu této kombinace:

LED sdružená s energií dodávanou do primárního vinutí je tak nízká, že není viditelné žádné světlo. Výstupní LED svítí tak silně, že kamera má problém to zobrazit. Falešnou (dummy) zátěž představuje obyčejný rezistor zapojený k třetímu vinutí a je velký rozdíl ve výkonu, když je zapojen. Toto video demonstruje velmi jasně rozdíl způsobený použitím bi-toroidního transformátoru.

Tato jednoduchá a elegantní modifikace obyčejného transformátoru jej přemění na free-energy zařízení, které zesílí mnohonásobně energii vloženou na vstup. Děkujeme Thanemu za vynález této techniky a za to, že ji sdílí otevřeně s každým, kdo má zájem.

Zdroj: Patrick J. Kelly: A Practical Guide to Free-Energy Devices, *Chapter 3: Motionless Pulsed Systems*

Překlad: Ladislav Kopecký